

§ 52.

Движението на Фридриха и слѣдъ него на Дауна за Бохемия.

Ако дѣйствиата на Фридриха въ Моравия и при обсадата на Олмюцъ не сж съвсѣмъ свободни отъ упрѣкъ, то най близкитѣ, послѣдвавши слѣдъ тѣхъ, се отличаватъ съ смѣлостъ и искусство въ съображението и изпълнението и безспорно принадлежатъ къмъ числото на най блѣскавитѣ му подвизи. Лишенъ, съ вземанието на транспорта, отъ срѣдства да продължава обсадата на Олмюцъ, а отъ расположението на Дауна, Лаудона и Жисковича отрѣзанъ отъ Силезия, Фридрихъ рѣшилъ — да отиде въ Бохемия. Движението за тамъ съ една армия, обрѣменена съ голѣми обози и обсаденъ паркъ, въ страна враждебна, прѣдъ очитѣ на прѣвсходящъ на брой и съ леги войски неприятель, макаръ и да било свързано съ голѣми затруднения, но отъ друга страна прѣдставлявало значителни згоди въ много отношения. Пжтя за Бохемия билъ съвсѣмъ отворенъ за Фридриха, и послѣдния, като тръгналъ за тамъ по начинъ съвсѣмъ неочакванъ за Дауна, лесно можалъ да го испрѣвари въ Бохемия. Освѣтн това движението за Бохемия трѣбвало да има характеръ на настѣпателни дѣйствия, да стовари брѣмето на войната върху неприятелския край и да избави отъ него Силезия и другитѣ пруски владѣния, да отвори на Фридриха ново съобщение съ Силезия и съ единъ отъ упорнитѣ му пунктове въ нея — кр. Глацъ, да му даде възможность да прикрий Силезия и да го сближи съ войскитѣ на принца Хенриха, които се намирали въ Саксония.

Като испратилъ напрѣдъ принца Морица съ авангарда, самъ Фридрихъ съглавитѣ сили тръгналъ (на 3 юлий) слѣдъ него прѣзъ Трибау,

Цвиттау и Лейтомишлѣ къмъ Кенигсгрецъ — по сжщия този пжтъ, по който Даунъ дошълъ отъ Бохемия при Олмюцъ и на който слѣдователно прусситѣ можали още да намѣрятъ австрийски магазини. Кейтъ, като снелъ обсадата на Олмюцъ прѣзъ нощта (на 2 юлий), слѣдвалъ съ обсадния паркъ и съ всичкитѣ тяжести (на брой повече отъ 4.000 кола), най напрѣдъ — подъ прикритието на главнитѣ сили на армията, а послѣ — на частъ отъ войскитѣ, задъ армията. Движението на прусската армия било свързано, както по горѣ казахме, съ толкова затруднения и опасности, че лесно би можало да поведе къмъ унищожението или поне къмъ силното ѝ поражение, ако отъ една страна не би било извършено съ чудесно искусство и примѣренъ рѣдъ, а отъ друга страна, ако Даунъ би умѣлъ по добръ да се възползва отъ прѣвсходството на силитѣ си и би дѣйствувалъ по бързо и рѣшително. Но той се ограничилъ само съ това, че испратилъ легкитѣ си войски да затрудняватъ и задържатъ движението на прусската армия отъ страна и отпрѣдъ, а самъ вървялъ много бавно и на голѣмо растоаяние задъ пруския арриергардъ. По такъвъ начинъ Фридрихъ успѣлъ да прѣкара прусската армия въ пълненъ рѣдъ до Кенигсгрецъ, гдѣто се и расположилъ (на 14 юлий) съ дѣсния флангъ къмъ Руссекъ на р. Елба, съ центра задъ планината на пандуритѣ, а съ лѣвия флангъ въ Слатина на р. Адлеръ. Даунъ като дошълъ слѣдъ него въ Бохемия, расположилъ се насрѣща му въ Гроховъ-Тейницъ и съ отряди отъ леги войски взелъ да дѣйствува противъ съобщенията му съ Глацъ и Силезия. Но тѣзи дѣйствия, по слабостта на отрядитѣ, които ги